386K0198

N:o L 144/40 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* 29.5.86

KOMISSION SUOSITUS,

annettu 13 päivänä toukokuuta 1986,

hiilen ja teräksen tuotantomaksusaatavien asettamisesta etuoikeusasemaan

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 49 ja 50 artiklan,

neuvostoa kuultuaan [1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [2],

sekä katsoo, että

EHTY:n perustamissopimuksen 49 ja 50 artiklassa korkealle viranomaiselle annettuun toimivaltaan määrätä hiilen ja teräksen tuotantomaksuja ja vahvistaa maksujen määräytymisperustetta ja kantamista koskevat edellytykset kuuluu toimivalta toteuttaa kaikki toimenpiteet, joilla varmistetaan maksujen kantaminen myös veronmaksajan ollessa maksukyvytön,

tapauksessa 168-83 [3] 17 päivänä toukokuuta 1983 antamassaan päätöksessä Euroopan yhteisöjen tuomioistuin vahvisti siten korkealle viranomaiselle annetun toimivallan verotuksellisen luonteen, jotta tämä voisi suorittaa parhaissa mahdollisissa olosuhteissa sille perustamissopimuksessa uskotun tehtävän,

kaikissa jäsenvaltioissa Tanskaa lukuun ottamatta valtion verosaatavilla on etuoikeus täytäntöönpanomenettelyissä, joissa on kilpailevia saatavia; jotta varmistetaan EHTY:n pääasiallisena tulonlähteenä olevien maksujen periminen yhdenvertaisina jäsenvaltioiden kansallisten verosaatavien kanssa, olisi annettava näille maksusaataville sama etuoikeus,

verosaatavien useiden eriasteisten etuoikeuksien olemassaolon vuoksi tietyissä jäsenvaltioissa on tarpeen valita erilaisten kansallisten verojen joukosta sellainen, jonka asemaan EHTY:n maksut samaistetaan; kaikille jäsenvaltioille yhteiseen veroon vertaaminen on toivottavaa, jotta tällä vertaamisella olisi sama merkitys kaikissa kansallisissa lainsäädännöissä; arvonlisävero täyttää tämän edellytyksen,

vaikuttaa olevan tarpeen, että EHTY:n maksujen etuoikeusasema on voimassa riittävän kauan ja että se on yhdenmukainen yhteisössä, jotta tämä voi toteuttaa kyseisen etuoikeuden yhtä tehokkaasti kaikissa jäsenvaltioissa,

perustamissopimuksen 50 artiklan 3 kohdassa ja korkean viranomaisen päätöksen N:o 3/52 [4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä N:o 3614/85/EHTY [5], 6 artiklassa määrätyt myöhästymisestä johtuvat korotukset ovat EHTY:n verosaatavan erottamaton osa,

yhteisön on voitava soveltaa kyseistä etuoikeutta kilpailevia saatavia koskevissa menettelyissä, jotka ovat vielä kesken tämän suosituksen tosiasiallisena voimaantulopäivämääränä, jotta varmistetaan suosituksen hyväksymistä edeltävien vuosien aikana maksuja sovellettaessa syntyneiden saatavien mahdollisimman laajalle ulottuva periminen; jäsenvaltioiden olisi tämän vuoksi varmistettava aiheellisin siirtymäsäännöksin maksuun velvollisen yrityksen muiden velkojien oikeuksien riittävä turvaaminen erityisesti tämän suosituksen täytäntöönpanon seurauksena toteutetusta saatavien luokittelusta valitettaessa käytettyjen keinojen osalta,

korkea viranomainen vahvistaa perustamissopimuksen 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti neuvostoa kuultuaan yleisellä päätöksellä maksujen määräytymisperustetta ja kantamista koskevat edellytykset; ollessaan toimivaltainen tekemään päätöksen korkea viranomainen voi perustamissopimuksen 14 artiklan viimeisen kohdan nojalla tyytyä antamaan suosituksen; tämä oikeudellinen väline vaikuttaa asianmukaisimmalta sen valitun menetelmän kannalta, jolla kunkin jäsenvaltion oikeusjärjestyksessä verosaataviin sovellettavaa menettelyä laajennetaan koskemaan EHTY:n maksuja,

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

1 artikla

Jäsenvaltiot, jotka myöntävät valtion verosaataville etuoikeuden, joka koskee verotettavan koko omaisuutta tai osaa siitä, myöntävät saman etuoikeuden EHTY:n

[1] EYVL N:o C 65, 20.3.1986, s. 5
[2] EYVL N:o C 229, 9.9.1985, s. 10
[3] ECR, 1983, s. 1681
[4] EHTY:n virallinen lehti N:o 1, 30.12.1952, s. 4
[5] EYVL N:o L 344, 21.12.1985, s. 37

perustamissopimuksen 49 ja 50 artiklassa tarkoitettuja maksuja sovellettaessa syntyville saataville kaikissa niiden kansallisessa lainsäädännössä tarkoitetuissa velkojien saatavien kilpailutilanteissa.

2 artikla

Jäsenvaltiot, joissa valtion verosaatavilla on eri asteisia yleisiä tai erityisiä etuoikeuksia eri veroista riippuen, myöntävät EHTY:n maksuja sovellettaessa syntyville saataville yleisen tai erityisen etuoikeuden, joka vastaa näiden jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä arvonlisäveron nojalla syntyvien saatavien etuoikeutta.

3 artikla

Edellä 1 ja 2 artiklassa tarkoitettu etuoikeus on voimassa, kunnes maksuja sovellettaessa syntyneet saatavat vanhentuvat.

Etuoikeus koskee maksusta johtuvaa määrää, johon lisätään perustamissopimuksen 50 artiklan 3 kohdassa ja korkean viranomaisen päätöksen N:o 3/52 6 artiklassa määrätyt viivästyksestä johtuvat korotukset.

4 artikla

Jäsenvaltiot panevat täytäntöön lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ovat tarpeen tämän suosituksen noudattamiseksi, viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1988; ne antavat tästä viipymättä tiedon komissiolle.

Jäsenvaltiot määräävät, että kyseisiä säännöksiä sovelletaan tämän suosituksen voimaantulopäivämääränä käynnissä oleviin perintämenettelyihin varmistaen samalla aiheellisin siirtymäsäännöksin maksuun velvollisen yrityksen muiden velkojien oikeuksien riittävän turvaamisen.

5 artikla

Tämä suositus on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä toukokuuta 1986.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jacques DELORS